

„Já jsem dobrý pastýř, znám své ovce a moje ovce znají mne.“

Jan 10, 14

AGE QUOD AGIS - ČIŇ, CO ČINÍŠ

V červenci si připomeneme den úmrtí sv. Ignáce z Loyoly, jehož spiritualita oslovila v 16. stol. celou Evropu. Jednou z jeho duchovních dcer je Mary Ward. Byla to mimořádná žena do velmi náročné doby, bohužel se o jejím díle málo ví. Proto se v tomto prázdninovém dvojčísle pokusím připomenout její život a dílo.

Těžká krize zachvátila Anglii v 1. pol. 16. století. Tehdy vzplanula v Londýně bouře jako znamení vzdoru proti Svatému stolci. Na pokyn uraženého krále Jindřicha VIII. Tudora. Důvodem bylo, že papež nechtěl dát svolení k jeho druhému - nezákonnému sňatku s Annou Boleynovou. Vzpurný král našel oporu v arcibiskupu Tomáši Cranmerovi a kardinálu Wolseyovi, když se prohlásil hned po Bohu za nejvyšší hlavu Anglikánské církve. Kdo s tímto supremátem nesouhlasil nebo popíral platnost sňatku s jeho druhou ženou, propadl za velezradu trestu smrti. Slovo papež bylo odstraněno ze všech modlitebních a liturgických knih.

Prvními oběťmi teroru byly silné osobnosti: biskup Rochestru John kardinál Fischer a humanista, právník a původním postavením kancléř království, Thomas Morus. Odmítli uznat zvůli krále, byli po dlouhém věznění r. 1535 popraveni. Následovalo rušení klášterů, konfiskace církevních statků, zavírání církevních institucí apod. Roku 1547 šestkrát ženatý Jindřich VIII. zemřel. Hned po nástupu desetiletého Eduarda VI. roztržka s Římem vzrostla a začal prudký boj o víru.

Roku 1552 byla vydána Všeobecná modlitební kniha, která vycházela z učení švýcarských reformátorů a stala se vyznáním Anglikánské církve. Věřící ze strachu před perzekucí ničili náboženské předměty, obrazy, sochy, schránky s relikviemi a růžence, neboť u koho byly nalezeny symboly papežské víry, propadl těžkým trestům a žalářování. Být v té době katolickým knězem znamenalo v případě prozrazení mučení a smrt. Kdo odmítl podepsat supremátní přísahu, byl vyloučen z veřejného života, kdo se v neděli nezúčastnil bohoslužby státního náboženství, platil pokuty nejen za sebe, ale i za členy rodiny a služebnictvo.

Ale přece byli hrdinové, kteří dali v sázku majetek i život. Mezi takové patřil starobylý rod Ward. V jejich rodině se 23. ledna 1585 narodila dcera Jana, která až později při biřmování z mariánské úcty přijala jméno Marie. V pěti letech byla z bezpečnostních důvodů poslána na venkov k babičce, která předtím strávila 14 let ve vězení za věrnost katolické víře. Po svém propuštění v přestrojení s odvahou apoštolů navštěvovala vězně a brala na tyto dobrodružné výpravy svou vnučku sebou. Toto prostředí formovalo charakter mladého děvčete. Začala se učit latině, řečtině a věrouce. Podle tehdejších zvyklostí jí rodiče vybrali snoubence, který krátce po zasnoubení zemřel. Roku 1596 vypuklo v hrabství Yorkshiru otevřené pronásledování katolíků. Rodina Ward se musela stěhovat z místa na místo, aby unikla slídilům. V té době Mary Ward prožila velkou konverzi v důsledku volání Boha, jak to sama vyjádřila ve svém deníku: „*Bůh nežádá slova, chce mužné odhodlání... našla jsem odpověď na jeho volání, kterým je nezrušitelné, pevné a celoživotní odhodlání ANO!*“ Neměla vyhraněnou volbu řehole a umínila si zvolit klášter, kde se žije co

nejpřísněji. O svatodušních svátcích r. 1606 opustila Mary Ward rodinu a vydala se do města St. Omer ve španělském Nizozemí, aby tam vstoupila do kláštera. Na radu svého duchovního vůdce P. Georga Keynesa SJ vstoupila ke klariskám. Avšak nebyla zařazena mezi chórové sestry, ale mezi sestry „vychazečky“, které měly za úkol žebrot živobytí pro celý klášter. Byla v tomto postavení vnitřně vyprahlá a osamocená se svým Bohem. Nakonec vizitátor kláštera rozhodl, že tento způsob života není pro ni a doporučil jí, aby vstoupila do jiného řádu. Byla přijata v klášteře sv. Benedikta ve Flandrech jako chórová sestra. Zcela následovala ducha chudoby sv. Kláry a myslí byla též mezi svými blízkými v Anglii.

Vzpomínka na rodnou zem a touha po zdokonalení sebe a druhých vedla k jejímu přání zřídit v zahraničí klášter pro své krajanky. Se souhlasem svých nadřízených se vypravila do Bruselu, kde získala podporu arcivévody Albrechta a to pod duchovním vedením jezuity P. Keynesa. S několika sestrami anglického původu si najala dům v St. Omeru.

Nová komunita čítající 14 sester žila pod vedením novicmistrové Marie Stefanie Goughové, neboť Mary Ward v té době neměla profesi. Jako členka této komunity znovu začala s přísným noviciátem, během kterého opět zažívala vyprahlost, a posty a modlitbou hledala odpověď k čemu je povolána. Stále více cítila ve svém nitru odpověď „ke spáse bližního, zvláště pro dobro Anglie“. Proto s velkou bolestí opustila klášter, po kterém tolik toužila, a její cesta ke klariskám se zavřela. Soukromě přísně dodržovala pravidla řehole a navíc byla předmětem posměchu, že jí pýcha a duchovní ješitnost zmátly rozum. Pro okolí byla vyřazenou jeptiškou ve světském šatu. Proto zvažovala vstup ke karmelitkám.

Vrátila se do Anglie pracovat na záchraně duší. S odvahou vstupovala do vznešené společnosti v civilním přestrojení a rozmlouvala mezi jinověrci o náboženských otázkách. Jindy v oděvu sluzky přiváděla v přestrojení kněze k nemocným a umírajícím. Apoštolát mezi lidmi ji nadchnul natolik, že poznala, že Karmel nebude jejím domovem. Zpřísnila svůj život a po několika letech apoštolské práce se vrátila do St. Omeru, ne však sama, doprovázely ji první družky ze šlechtických rodin, včetně její nejmladší rodné sestry Barbary. Jako první motto pro jejich zdokonalování jim doporučila: *„Kdo chce druhé poučovat, musí začít u sebe“*. Žily jako řeholnice v najatém domě, odívaly se jako černé vdovy a přijaly pravidla Tovaryšstva Ježíšova. Obrátily se na dobrodince, aby jim pomohli založit dům pro výchovu dcer z anglických rodin. Tím se zrodil Institut v duchu spirituality Ignáce z Loyoly a vychovatelky v St. Omeru byly označovány jako „Anglické panny“.

Obdobně jako jiní zakladatelé řádů a kongregací Mary Ward podstoupila kalvárii schválení způsobu života sester: *„...k naší větší útěše a k většímu povzbuzení těch, které se přidaly k naší činnosti, aby pomohly ubohé, stísněné vlasti, za jejíž dobra a spásu duší toužíme obětovat své statky i krev“*. Anglické panny byly trnem v oku církvi neboť nenesly řádový úbor- oděv přizpůsobily šatu zbožných žen, aby nebyly nápadné při své pastorační práci. Nezavedly chórové modlitby a klauzura byla pro působení Institutu přítěží, jelikož omezovala volný pohyb členek. Proto byly ironicky označovány za Jezuitky. To nic nemění na tom, že přijaly horlivost apoštolů a usebranost poustevníků, pracovaly na spáse své a svých bližních v duchu slov: *„Age quod agis - čiň, co činíš - všechnu svou píli a pozornost obrať k tomu, co právě konáš, čiň to dokonale, jak nejlépe umíš, jako bys právě neměla nic jiného na práci“*.

Roku 1621 se Mary Ward vydala pěšky z Bruselu do Říma ke Svatému otci, aby si vyžádala potvrzení Institutu. Učinila zastávku v Nancy, rovněž v Miláně ke cti sv. Karla Boromejského. Na přijetí u Svatého otce Urbana VII. čekala tři roky, během kterých založila instituty v Neapoli, Perugii a Kolíně. Svě setkání se Svatým otcem komentovala: *„Řekla jsem Jeho Svatosti, že jsme přišly, abychom si vyprosily na zemi potvrzení toho, co již dávno bylo potvrzeno v nebi. Náš způsob života, který žijeme v rozličných zemích a městech již 16 let, byl již schválen papežem Pavlem V. s příslibem úředního potvrzení. A my velmi trpíme tím, že se tak dosud nestalo. Rodiče našich družek jim nechtějí vyplácet věna pro jejich nejistou budoucnost...“*.

Nebylo nic rozhodnuto a odpůrci začali rušit školy Anglických panen, a ty, které nebyly zrušeny se potýkaly s katastrofálním nedostatkem peněz. R. 1627 se začaly od kardinálů trousit zprávy, že Institut nebude nikdy potvrzen. Jako důvod uváděli, že jim byla předvedena komedie se snahou napodobit Jezuity. Čím více Mary Ward trpěla nepřízní církve, tím větší nalézala podporu u mecenášů. Díky jim založila instituty v Mnichově, Bratislavě, Vídni a r. 1628 při své osobní návštěvě také v Praze. Zakladatelka nevcházela do kontaktu s arcibiskupy a biskupy, neboť jednotlivé instituty

měly být exemptní, tedy nezávislé od moci biskupské, ale měly být v bezprostřední kompetenci Sv. otce. Léta 1628 - 1632 byly pro Mary Ward nejobolestnější, byla přeplněná bojem o existenci institutů a ona sama byla těžce nemocná. V té době do Říma docházely pochvalné zprávy o tom, jak Anglické panny výborně vyučují, obdivovaly vzorný život Anglických panen a jejich heroické a svaté dílo. Řím reagoval po svém, označil Mary Ward za kacířku, bludařku a buičku proti katolické církvi a ke schválení institutů nedošlo. Mary Ward byla dokonce na příkaz římské kurie internována coby bludařka. Z internace byla propuštěna v takovém stavu, že krátce na to v r. 1645 zemřela.

Mary Ward vždy doufala v lepší zítřek. Jejím velkým přáním bylo, aby se Institut jmenoval Společnost Ježíšova. Ve své víře a plnění svého poslání nepodléhala dramatickým zklamáním a vždy toužila být v jednotě s církví a Sv. otcem. Svým společnícím světila východisko pro každou situaci, kterým je „*zůstat věrné svému povolání*“.

Bez podpory církevní hierarchie zůstalo dílo Mary Ward jen pár sester, ty však byly naprosto prodchnuté původním posláním, neboť osobně zažily čím Mary Ward žila a odhodlaně pokračovaly v započaté cestě. Napřed žily sestry shromážděné u jejího úmrtního lože v Yorku, odkud se r. 1650 přestěhovaly do Paříže. Postupně se rozrůstaly další komunity v Římě, Mnichově a také na území Anglie. První změna nastala v r. 1680, kdy vzali pod svoji ochranu instituty biskup augsburský a biskup v Mnichově. S doporučením těchto biskupů a vládařského domu ve Wittelbachu sestry s odvahou a důvěrou zaslaly r. 1694 novou žádost do Říma o potvrzení Institutu a jeho konstituce. Žádost byla opět zamítnuta a to s odvoláním na bulu papeže Urbana VIII., který Jezuitky zrušil. Až po devíti letech svitla naděje při nástupu papeže Benedikta XIV., který r. 1749 shrnul ve své konstituci *Quamvis Iusto* dalekosáhlé závěry pro Institut a vyslovil se pro úřad generální představené. Tou byla zvolena Němka Františka Hausnerová. Svatý otec vzhledem k původnímu zrušení Institutu zakázal uctívání Mary Ward jako zakladatelky.

V 19. stol. se domy rozšířily od Rumunska až po Indii. Sestry se věnovaly výchově dívek také v Praze v klášterních budovách, kde dnes sídlí ministerstvo financí a jejich klášterní zahradou byly dnešní Vojanovy sady. Sestry dávaly dobrý příklad svým životem, kvalita výchovy dívek byla mimořádně ceněna a to také proto, že byla zaměřena na systematické studium jazyků. Instituty našly podporu významných kněží, především v Německu a Anglii. S jejich podporou požádaly sestry o uznání Institutu církví ke kterému došlo v r. 1909 rozhodnutím Pia X., který uznal Institut a Mary Ward za jeho zakladatelku.

K naplnění odkazu Mary Ward však došlo až po II. Vatikánském koncilu r. 1978, kdy byly Římem schváleny všechny původní požadavky zakladatelky a Institut byl označen jako Institutum Beatae Mariae Virginis a řeholnice užívaly zkratku za svým jménem IBMV.

K poslední aktuální změně došlo na generální kongregaci Institutu v r. 2003, která schválila nový název Congregatio Jesu v duchu zakladatelky jejích prvních společníc a sv. Ignáce z Loyoly. Od té doby užívají sestry zkratku za svým jménem CJ. Na závěr si připomeňme nápis na hrobu Mary Ward jako odkaz všem generacím:

*Chudé milovat
v lásce k nim setrvat
s nimi žít a s nimi umírat
a z mrtvých vstát.*

Josef Svoboda

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU na ČERVENEC 2007 ...

- 1. všeobecný:** Aby se všichni lidé dokázali aktivně zapojit do úsilí o společná dobra lidstva.
- 2. misijní:** Aby si všichni křesťané uvědomovali své misijní poslání a také misionářům účinně pomáhali.
- 3. národní:** za ty, kdo jsou na cestách.

... a SRPEN 2007

- 1. všeobecný:** Aby Pán posiloval ty, kdo procházejí duchovní krizí a daroval jim své osvobozující světlo.
- 2. misijní:** Aby církev v Číně stále více duchovně srůstala a navenek mohla svědčit o svém spojení s Petrovým nástupcem.
- 3. národní:** Aby Bůh žehnal těm, kteří čas prázdnin a dovolené prožívají ve službě druhým.

ZAKONČENÍ DVEŘNICKÉHO ROKU

Tradičně již několik let vždycky v červnu zakončujeme „dveřnický rok“ společným posezením u grilu. I tentokrát jsme se 20. června za účasti pana faráře sešli, i když v poněkud menším počtu než jindy. Někdo se vymluvil na koncert, někdo na nemocnici, ale kdo přišel, netrpěl hladem ani žízní a mohl strávit (alespoň podle mého názoru) chvíli příjemným a přátelským posezením a dosyta se nasytit mexickými steaky.

Naše skupina pracuje už asi sedmým rokem, ale je nás stále méně. Pokud by se tedy našel někdo, kdo by se k nám chtěl připojit a jednou za čas v neděli by mohl obětovat trochu času, tak se mi ozvěte. Alespoň nás bude na příštím grilování víc.

Jarda Klápště

„PROSTE A BUDE VÁM DÁNO...“

V poslední době ve mně znovu ožívá otázka důležitosti modlitby jako setkání s Bohem a možnosti posvětit jak sami sebe, všechno to, co konáme, tak také ty, na které myslíme. Proto bych Vám chtěl svěřit ty z naší farnosti, kteří se u nás připravovali na svatbu a o prázdninách se mají brát (sám vím o čtyřech párech). K tomu jen malá poznámka: většina z dvojic (nejen v tomto roce) to má tak, že jeden z nich je pokřtěný a věřící a druhý nepokřtěný ale k víře má často velmi blízko...

Druhou záležitostí, kterou bych Vám chtěl svěřit, je Celostátní setkání mládeže, kde se má sejít až několik tisíc mladých lidí z naší vlasti (odhady hovoří asi o 5 tisících) a které se tentokrát má konat v jihočeském Táboře od 13. do 19. srpna. Sám mám zkušenost, že na podobných setkáních s našimi biskupy může mnoho mladých lidí znovu nalézt vztah k Bohu ale i objevit církev jako společenství, které je vedeno Bohem a ve kterém stojí za to žít a angažovat se.... Těch, kteří pojedou od nás, bude asi třináct...

David Ž.

VÝCHOVA A SPIRITUALITA

ROZHOVOR S ELIASEM VELLOU O ZRANĚNÍCH DUŠE II.

Mnoho ran a zranění pochází z nedostatku lásky. Řekl jste, že při léčbě zranění je nutné začít již v prenatálním období či dokonce již při početí. Proč je důležité uzdravování od početí?

Když se na to díváme z duchovního hlediska, Bůh je láska. Stvořil nás podle svého vlastního obrazu. Je v nás proto ukryt potenciál milovat a zároveň být milován. Člověk proto dospěje ke své celistvosti a zralosti natolik, nakolik je schopen lásku dávat a lásku přijímat. Kořenem všech našich zranění je nedostatek lásky. Ten může začít již v období našeho početí. Ne každý akt početí je aktem lásky. Mnohokrát to nemá s láskou nic společného. Daná

osoba mohla být počata v atmosféře, kde byl nedostatek lásky nebo kde láska zcela chyběla. Tato skutečnost se může ještě zintenzívnit, když se rodiče dozví, že čekají miminko a odmítnou ho. Přestože si myslíme, že miminko v lůně matky nic nevnímá, ono vše absorbuje. To nejsou pouze duchovní

závěry, ale i psychologické. Pokud dítě v prenatálním věku prožije období, kdy se matka snaží jít na potrat, zranění v něm zůstane. Mnohokrát máme představu, že dítě v lůně matky ničemu nerozumí. Ve skutečnosti děťátko nic nechápe svou logickou myslí, protože se ještě nevyvinula, ale vše uchovává ve svém podvědomí. Přestože si tento fakt již později neuvědomí, neznamená to, že to nebude ovlivňovat jeho život. Někdy se divíme, proč se některý mladý muž cítí tak odmítnutý nebo kde se v tom děvčátku bere tolik hněvu vůči matce nebo otci. Někdo si myslí, že tento hněv či pocit nepřijetí sebe sama pochází ze současnosti. Ve skutečnosti to nejsou současné situace, které způsobily tento hněv či pocit odmítnutí. Častokrát musí člověk jít až do období těhotenství a početí...

Jak člověk pozná, že tyto skutečnosti z minulosti jsou již vyléčeny? Nemusí přece vědět, že ho rodiče počali bez lásky nebo že jeho uvedení do života bylo nějakým způsobem nechtěné.

Vždy uvádím příklad se sadou drátů. Zkuste se dotýkat jednoho drátu po druhém. Pokud z nich nebude vycházet žádný elektrický proud, znamená to, že jsou jakoby mrtvé. V případě, že se ale dotknu jednoho z nich a on mi dá elektrický šok, znamená to, že je stále živý. Může se stát, že se budu modlit za okamžik vašeho početí. Jakmile za něj můžete chválit Boha, znamená to, že vaše chvíle početí nemá v sobě nic negativního. Pokud v této chvíli cítíte reakci, znamená to, že moment vašeho početí musí být uzdraven.

Ne každý ale bude mít po ruce vás. Může člověk přijít i sám na to, co je důvodem jeho negativního chování? Potřebuje nutně pomoc kněze či psychologa?

Myslím, že často potřebujeme pomoc, protože sami bychom to nezvládli. Jde jen o to, být trochu informován. Pokud má člověk dostatek informací, může se pak dál snažit pokračovat sám. Ale jakmile se nějaká konkrétní záležitost stane pro něj velmi vážnou, potřebuje pomoc. Představte si například, že máte v sobě velký hněv vůči své matce. Zjistíte, že kořenem tohoto hněvu bylo fyzické zneužívání v dětství, protože vás matka stále bila. Bylo by velmi těžké, kdybyste se tento hněv snažili zvládnout sami. Také jste mohli být sexuálně zneužíváni, a to nyní způsobuje váš nezdravý sexuální život - buď sex zcela odmítáte nebo jdete do opačného extrému. Je velmi těžké odpustit druhému násilí, které bylo na vás spácháno. Pokud jsou tyto kořeny hluboké, potřebujete skutečně pomoc kněze, terapeuta či psychologa. Po jejich pomoci pokračujete samozřejmě sami. Je to stejné jako u lékaře, který vám stanoví diagnózu. Předepíše léky, řekne, co máte dělat. A vy se podle toho musíte chovat. Jde o spolupráci mezi pacientem a terapeutem.

Můžeme mluvit o fyzickém, psychickém a nyní o duchovním uzdravení. Je kořen u psychických, fyzických a duchovních zranění stejný, nebo je hlavním kořenem duchovní zranění, následkem kterého pak dochází ke zranění fyzickému a psychickému?

Obyčejně jsou všechny tři dimenze člověka - duch, duše a tělo - spolu navzájem propojeny. Pokud se cítíte rozrušení, dotýká se tato emoce všech tří dimenzí. Někdy to začíná od fyzické a přechází do psychické a duchovní sféry. Jindy to začne od psychické, přejde k fyzické a duchovní oblasti a někdy to začne od duchovní a ovlivní to fyzickou a psychickou dimenzi. Dám vám příklad. Máte rakovinu. Je to fyzická záležitost. Rakovina ale ve vás vyvolá úzkost, strach a hněv, takže vidíte, že fyzické přešlo do psychického a psychické přejde do duchovního. Začnete si totiž myslet, že vás Bůh opustil, že vaše modlitby nebyly vyslyšeny, že vás Bůh už nemiluje. To je příklad toho, že něco začalo ve fyzické oblasti a přešlo k dalším dvěma.

Vezměme si psychickou záležitost. Je ve vás například velký hněv, jehož kořen může být rovněž v minulosti. V důsledku tohoto hněvu můžete například začít trpět vysokým krevním tlakem nebo dostat žaludeční vředy. Psychické tak přechází k fyzickému a dále k duchovnímu, protože z tohoto hněvu vzejde například vzpoura vůči Bohu. A totéž je, pokud se začnete například rouhat. Jedná se o něco, co začíná v duchovní oblasti, dostává se ale psychické následky ve formě úzkosti a stresu, a toto vše znovu přejde do fyzické oblasti. Vidíte, že vše začíná u člověka v jedné dimenzi, z které to pak velmi snadno přechází do dalších dvou.

Proč je potřebné vracet se do minulosti a uzdravovat zranění? Není někdy lepší na to zapomenout?

Existuje minulost, která je minulostí a minulost, která je stále současností. Je minulost, která se stává historií. Pokud je historií, pak je dobré o ní více nehovořit. Pokud je ale tato minulost stále přítomná, pokud neustále ovlivňuje můj charakter, moje chování, vztahy, tak v tomto případě nemohu tuto minulost ignorovat. Pokud například kvůli hněvu vůči svému otci směřuji tuto negativní emoci na manželku a děti, nemohu v žádném případě ignorovat svoji minulost. Pokud se cítím stále odmítaný, v důsledku čehož nerozvíjím své dobré vlastnosti a kvality, pokud trpím komplexy méněcennosti kvůli tomu, že jsem jako dítě nebyl nikdy doceněn, ať už doma nebo ve škole, nemohu tuto minulost ignorovat. A totéž se týká i mého duchovního života. Pokud se cítím být nemilovaný Bohem, protože jsem jako dítě nezakoušel lásku, nemohu svoji minulost ignorovat. To mohu udělat pouze tehdy, neovlivňuje-li minulost negativně můj současný život. Pokud ovlivňuje, musím být dostatečně rozumný na to, abych s tím něco dělal.

Pokud člověk zůstává déle například v hněvu, dokáže rozeznat, že tento stav je nějak mimo?

Někdy si to člověk neuvědomí, protože nemá dostatek informací. Stává se to ve všech zmiňovaných oblastech. Často pacient přijde k lékaři a on mu řekne: „Je mi líto. Přišel jste příliš pozdě. Já už s tím nemohu nic udělat.“ To se může stát nejen ve fyzické, ale i psychické či duchovní oblasti. Myslím, že právě z tohoto důvodu pořádáme semináře, aby lidé mohli přijít ve správné chvíli a žádat pomoc.

Hlavním důvodem zranění je nedostatek lásky. Dá se říct, že tento jev je v dnešní době aktuální pro celý svět? Jaké jsou nejčastější důvody zranění?

Mohu vás ujistit, že neexistuje žádná rasa či kultura, kde by se tento problém nevyskytoval. Muži i ženy touží po lásce. Bylo tomu tak včera, dnes a jsem si jistý, že to bude i zítra. Bůh nás stvořil ke svému obrazu, takže ta nejdůležitější zranění pocházejí právě z toho, že jsme pociťovali nedostatek lásky. V dnešní době hodně mluvíme o lásce. Stačí jen poslouchat písničky, kde se toto téma velmi často vyskytuje. Vidíte mladé lidi, jak randí a stále mluví o lásce. To ale není skutečná láska. A protože nejde o skutečnou lásku, bolí pak mnohem víc. Člověk si myslí, že druhého miluje a najednou zjistí, že ve svých rukách nemá nic. Pokud bych si mohl dovolit soudit a říct, která jsou nejhlubší zranění, tak jsou to ta, která vznikají z nedostatku lásky od otce a matky. Může se zdát, že jde o velmi vážné prohlášení, které jsem teď udělal. *Jsem si totiž jistý, že většina rodičů chce a touží milovat své děti.* Mnohokrát ale nevědí, jak svou lásku vyjádřit. Myslí si, že když jsou velmi přísní, tak své děti milují. Neříkám, že by rodiče neměli vyžadovat od svých dětí určitou disciplínu. Mohou ji ale používat s láskou. Nebo milují tak, že svou lásku nevyjádří. Mnoho mladých chlapců řekne, že si nepamatují, kdy je otec naposledy objal. Nebo že přijdou ke své matce a chtějí ji políbit, ale ona je odstrčí. Častokrát si rodiče myslí, že své děti milují, protože jim dají dobré vzdělání, pošlou je na vynikající školy, dávají jim peníze, nepřipustí, aby jim jakákoliv maličkost chyběla. Pro děti je ale možná mnohem důležitější poklepaní po ramenou nebo objetí, kterého se jim nedostává. Toto vše zraňuje a má následky do budoucna.

Říkáte, že hlavním problémem je nedostatek lásky. Právě dnešní doba, alespoň v Evropě to tak vnímáme, je o svobodě člověka, kdy člověk může všechno. Nemusí mít už ani partnera, aby mohl na svět přivést dítě. Navenek se zdá, že všechno dobro a lásku může člověk získat v jakékoliv podobě a formě.

Myslím, že tady je hlavní problém. Maskujeme vše slovem láska, ale ve skutečnosti to láska není. Definujeme svobodu slovy: Dělej si, co chceš! - a ne: Vyber si tu správnou cestu! Myslíte si, že milujete a jste milováni. Ve chvíli, kdy si uvědomíte, že to není láska, jste zraněni. Tato zranění v lásce jsou mnohem hlubší, než byla v minulosti. Vidíme, kolik máme v dnešní době svobodných maminek. Myslely si, že jsou milovány - a nebyly. Otec je opustil a zůstaly samy s dítětem. Dovedete si představit, jak obrovské zranění z lásky tato svobodná maminka v sobě celý svůj život nese? Podobných příkladů bychom mohli uvést velmi mnoho.

P. Elias Vella OFMCon se narodil roku 1941 na Maltě. Před deseti lety byl pověřen tamním biskupem sloužit jako exorcista. Od té doby jezdí po celém světě evangelizovat. Je členem americké Asociace křesťanských terapeutů.
pokračování příště... převzato z www.cho.cz

FARNÍ RADA - ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ 21. června 2007

1. Provoz a údržba kostela sv. Martina

D. Žofák dle pověření přepsal souhrn činností související s přípravnou mší a údržbou kostela sv. Martina.

Zajištění jednotlivých činností bude následující:

- Příprava bohoslužeb S. Leandra, J. Svět, D. Žofák, K. Dražilová
- Úklid kostela - provádí se každý pátek, nedostatky je třeba hlásit D. Žofákovi anebo pí. Křivohlavé
- D. Žofák zakoupí štafle pro provádění drobné údržby (např. výměna vadných žárovek)
- Mazání zvonů se provede jedenkrát ročně v rámci brigády, D. Žofák zajistí obsluhu zvonů
- Větrání: předpokládá se zajistit instalaci mříží. Byla diskutována možnost požádat OÚ o příspěvek na pořízení mříže. Nedošlo se ke shodě, zda byl již promeškán termín pro letošní rok a nebo je ještě možné o příspěvek požádat a získat ho v letošním roce.
- O pořízení mříže bude rozhodnuto na základě posouzení nabídky. J. Svoboda navrhnul zadat poptávku dvěma až třem firmám a vybrat z nabídek. F. Slavík navrhnul posoudit nejprve nabídku od pana Hubáčka a případně ji následně konfrontovat s dalšími. Bylo rozhodnuto, že D. Žofák dohodne s panem Hubáčkem přípravu nabídky (včetně termínu) a její projednání na FR.
- Střecha nad sakristií není zateplená, proto se objevuje plíseň na stropě. Možnost zateplení ověří F. Slavík a D. Žofák.
- Nástěnku a dodávání Katolického týdeníku zajišťuje D. Žofák
- Obsluhu topení v kostele zajistí P. Suchel
- Mytí oken a úklid kolem kostela se zajistí v rámci brigády, brigádu zorganizuje jednou ročně na jaře P. Suchel.
- J. Klápště instaloval zčásti postřík trávniku s použitím povrchových postřikovačů a hadic. F. Slavík v červenci zpracuje nabídku na profesionální řešení závlahy, proto zatím nebudou dokupovány další potřebné díly pro pokrytí celého trávniku povrchovým postříkem. Během léta bude trávník kropit J. Svoboda bez nároku na honorář.
- J. Svoboda dále nabídnul zajistit vyčištění okapů (žebřík poskytne F. Slavík)
- P. Suchel upozorňuje na potřebu výhledově řešit opravu venkovní dlažby, protože ji poškozují prorůstající kořeny bílého topolu.
- Ohledně opravy rozklížených dveří osloví D. Žofák truhláře pana Hynka.
- Jednání s majitelem sousední zahrady ohledně prorůstajících keřů, které poškozují zídku, se zatím neuskutečnilo.

2. V rámci opětovného otevření diskuze o knize připravované panem Duškem upozorňuje J. Svoboda na nutnost dokladování veškerých výdajů fakturami.

3. D. Žofák informoval o prázdninovém průběhu bohoslužeb. Program bude uveřejněn v Martinovinách.

4. Je potřeba zajistit ministrantskou službu na období prázdnin. Vzešel návrh, aby D. Žofák rozepsal služby na jednotlivé neděle.

5. P. Suchel upozornil na mnohdy nevyhovující oblečení ministrantů. FR považuje za nutné doplnit chybějící velikosti oblečení.

6. J. Svoboda upozorňuje, že oblečení některých lektorů znevažuje vážnost této služby.

7. J. Klápště se zmínil o „zakončení dveřnického roku“ a připomněl dlouhodobě přetrvávající nedostatek lidí ochotných zapojit se do této pomoci. Požádal FR o vytypování vhodných adeptů

8. H. Kučerová upozornila, že během prázdnin bude obtížné zajistit lektorskou službu.

9. J. Svoboda informoval, že M. Svobodové se podařilo zajistit další finanční obnos ve výši 1 mil. Kč na opravu fresek v kostel Sv. Rodiny.

10. S. Ester upozornila na potřebu údržby okolí kláštera (nátěr laviček, oprava dveří a pod.).

Během letních prázdnin se FR scházet nebude. Příští pravidelné zasedání FR připadá na **13. září 2007 od 19.30 hod.** v DCB.

Zapsal: Klápště

BOHOSLUŽBY, SVÁTKY, FARNÍ PROGRAM

MINISTROVÁNÍ O PRÁZDNINÁCH

Pokud byste také někdo mohl pomoci s ministrováním během prázdnin, tak zde jsou neděle a svátky, na které se nám zatím nepodařilo nikoho sehnat:

čtvrtek 5. července - v 9 hodin u Sv. Rodiny

neděle 8. července - v 9 hodin u Sv. Rodiny

neděle 12. srpna - v 9 hodin u Sv. Rodiny

středa 19. srpna - v 18 hodin u Sv. Rodiny

neděle 19. srpna - v 9 hodin u Sv. Rodiny

neděle 26. srpna - v 9 hodin u Sv. Rodiny

BOHOSLUŽBY BĚHEM PRÁZDNIN

KOSTEL SV. RODINY

NEDĚLE v 9 hod

ÚTERÝ a ČTVRTEK v 6.30 hod

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje

čtvrtek 5. července - 9 hod

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

středa 15. srpna - 18 hod

KOSTEL SV. MARTINA

NEDĚLE v 7.45 hod

vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6
redakce:	Mgr. David Žofák náklad: 170 - 200 ks, neprodejné
uzávěrka:	do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)
kontakty:	o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz ; http://farnostrepy.klenot.cz